

Lønninger er lidet tidssvarende. Bureauets Virksomhed er efterhaanden blevet saa omfattende og betydningsfuld, at dets Funktionærer har berettiget Krav paa at komme ind under lignende Lønningsforhold som tilsvarende Embedsmænd i andre Statsvirksomheder. Lovforslaget strandede i 1908—09, uagtet det den Gang nedsatte Lønningsudvalg fandt, at det burde nyde Fremme. Handelsministeren fremsatte saa i Fjor et nyt Lovforslag, som blev henvist til et Udvalg, og af den Beretning, som dette Udvalg har afgivet, fremgaar det, at man ikke vilde modsætte sig Principet i Lovforslaget, men var enig om, at hele Lovforslaget burde væsentlig forandres. Jeg har opfattet dette saaledes, at man ikke har været tilfreds med de foreslaaede Lønningers Størrelse, set i Forhold til andre Embedsmænds Lønninger, og har derfor i det foreliggende Lovforslag søgt at træffe Udvalgets Anskuelser paa dette Punkt. Den hele aarlige Merudgift for Statskassen, som Lovforslaget vil medføre, er beregnet til 4,844 Kr 17 Øre. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en livsvarig aarlig Hædersgave til Deltagerne i Kampen for Fædrelandet i Aaret 1864.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2367).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

J. C. Christensen: Skønt dette Lovforslag er fuldstændig nyt, har jeg en Følelse af at staa overfor en gammel Bekendt, naar jeg nu paa mit Partis Vegne skal anbefale det, og denne Følelse grunder sig paa, at det nu er over 15 Aar siden, Rigsdagen beskæftigede sig med Sagen om en Hædersgave til Deltagerne i Kampene for Fædrelandet i 1848—50. Forud for 1898 var der i Lovforslag fremsat Tanken om at give en særlig Statsunderstøttelse til Deltagerne i Kampene for Fædrelandet i de to slesvigske Krige, men dette Lovforslag blev ikke fremmet. Det gik til Finansudvalget, og der var store Betænkeligheder ved at fremme det,

dels fordi det vilde koste meget store Penge, over 4 Mill. Kr. aarlig, og navnlig fordi en saadan Statsunderstøttelse jo for en stor Del vilde gaa til Kommunerne. Vor Alderdomsunderstøttelse hviler jo paa disse, og naar Staten skulde give en Understøttelse til disse Folk, vilde Kommunerne, derved faa et betydeligt Bidrag af Statskassen. Det mente man ikke vilde være rigtigt at gaa til, i alt Fald paa det Tidspunkt. Der kom da ikke noget ud af det Lovforslag, som saaledes gentagne Gange var fremsat her i Folketinget og blev henvist til Finansudvalget.

Saa kom Jubilæumsaaret 1898, og da kom den Tanke op i Venstre at give en Hædersgave en Gang for alle til Deltagerne i Kampene for Fædrelandet. Vi udformede et Lovforslag derom, men for at det ikke skulde blive noget Partiforslag, henvendte vi os i Finansudvalget dermed til de øvrige Partier med Henstilling om at være Medforslagsstillere, og de øvrige Partier sluttede sig dertil med Undtagelse af to Højremænd, nemlig Godsejer J. Hage og det nuværende ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Naar jeg nu ser tilbage paa Lovforslaget i Rigsdagstidenden, ser jeg, at de fleste af Forslagsstillerne er ude af Rigsdagen; det gaar jo hurtigt med Skifte her. Der er tilbage af Forslagsstillerne fra den Gang kun Folketingsmændene for henholdsvis Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) og jeg. Vort Lovforslag gik ud paa, at der i Jubilæumsaaret skulde ydes 100 Kr. en Gang for alle som Hædersgave til alle Deltagere i Kampene 1848—50. Forslaget mødte Velvillie i Finansudvalget og blev indbragt her i Folketinget med mig som Ordfører. Men her mødte det Modstand fra Højres Side, idet Højre mente, at det var alt for mange Penge, og navnlig Finansministeren, Hørring, satte sig derimod. Han sagde efter at have talt om det: Jeg kan ikke afvinde dette Forslag nogen som helst Sympati. Højre sluttede sig til sin Finansminister, og der blev talt imod det. Imidlertid var Forslagsstillerne Partier saa stærke, at vi let kunde sætte det igennem her i Folketinget. Højre stillede Forslag om at indskrænke Hædersgaven alene til dem, der var blevet saaret eller kvæstet i Kampene, men det blev forkastet med alle Stemmer mod 7, og Lovforslaget gik derefter op til Landstinget. I Landstinget var man meget ilde til Mode